

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Гж 6039/23
5.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јасне Беловић, председника већа, Иде Никитовић и Светлане Павић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца-противтуженог АА, из ..., чији је пуномоћник Драган Пашић, адвокат из Београда, ул. Милоша Поцерца бр. 23/16, против тужене-противтужиље ББ, из ..., чији је пуномоћник Гордана Нешић Ћетковић, адвокат из Београда, ул. Браће Јерковић бр. 123, ради утврђења и деобе брачне тековине, одлучујући о жалбама странака изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду П 6012/19 од 08.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 05.10.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца-противтуженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П 6012/19 од 08.06.2022. године, у ставу другом и четвртом изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима садржано у ставу шестом изреке пресуде Вишег суда у Београду П 6012/19 од 08.06.2022. године, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужилац-противтужени АА, из ..., да туженој-противтужиљи ББ, из ..., на име трошкова парничног поступка исплати износ од 545.731,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате у року од 15 дана од пријема пресуде.

ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба тужиоца изјављена против става првог изреке пресуде Вишег суда у Београду П 6012/19 од 08.06.2022. године, као недозвољена.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац-противтужени АА, из ..., да туженој-противтужиљи ББ из ... на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 27.000,000 динара, у року од 15 дана од пријема пресуде.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца-противтуженог за накнаду

трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 6012/19 од 08.06.2022. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца-противтуженог, па је утврђено да је власник са уделом од 1/2 идеалних делова непокретности - трособног стана бр. ..., у ул. ..., ..., корисне површине 85 м2 уписане из уговора о откупу стана, који је закључио у својству купца са РС - МО - Војнограђевинским Центром Београд, овереног код Другог општинског суда у Београду Ов бр. 2962/8 од 21.11.2008. године, који је уписан као посебан део зграде бр. ..., изграђене на кат. парцели бр. ... К.О. ..., а која непокретност је уписана у Лист непокретности бр. ... КО ..., Решењем Службе за катастар непокретности Нови Београд бр. 952-02-6-225-11136/2022, па је тужена-противтужиља дужна да призна и трпи и омогући му да своје право упише код Службе за катастар непокретности Нови Београд. Ставом другим изреке, делимично је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца-противтуженог у делу у коме је тражио да се утврди да је власник на преосталом уделу од 1/2 идеалних делова непокретности - трособног стана бр. ..., у ул. ..., корисне површине 85 м2 уписане из уговора о откупу стана, који је закључио у својству купца са РС - МО - Војнограђевинским Центром Београд, овереног код Другог општинског суда у Београду Ов број 2962/8 од 21.11.2008. године, који је уписан као посебан део зграде бр. ..., изграђене на кат. парцели бр. ... К.О. ..., а која непокретност је уписана у Лист непокретности бр. ... КО ..., Решењем Службе за катастар непокретности Нови Београд бр. 952-02-6-225-11136/2022, те да суд обавезе тужена-противтужиља да призна и трпи и омогући му да своје право упише код Службе за катастар непокретности Нови Београд. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца-противтуженог, па је утврђено да је по основу стицања у току трајања заједнице живота у браку са туженом-противтужиљом, власник 1/2 идеалног дела путничког моторног возила марке BMW 525, бр. Шасије ..., регистарских ознака ..., што је тужена-противтужиља дужна да призна и трпи. Ставом четвртим изреке, усвојен је противтужбени захтев тужене-противтужиље па је утврђено да је по основу стицања у току трајања заједнице живота у браку са тужиоцем-противтуженим, власник на уделу од 1/2 идеалног дела непокретности - стана бр. ..., површине 85 м2, на ... спрату стамбене зграде у ул. ..., у ..., кат. парцела бр. ..., све уписано у Лист непокретности бр. ... К.О. ..., што је тужилац-противтужени дужан да призна и трпи и омогући јој да ово своје право упише код надлежне службе за катастар непокретности. Ставом петим изреке, усвојен је противтужбени захтев тужене-противтужиље, па је утврђено да је по основу стицања у току трајања заједнице живота у браку са тужиоцем-противтуженим, власник на уделу од 1/2 идеалног дела путничког моторног возила марке BMW 525, бр. Шасије ..., регистарских ознака..., што је тужилац-противтужени дужан да призна и трпи. Ставом шестим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде странке су благовремено изјавиле жалбу и то тужилац-противтужени побијајући је у ставу првом, другом, четвртим и шестом изреке из свих законом прописаних разлога, а тужена-противтужиља побијајући одлуку о трошковима поступка садржану у ставу шестом изреке пресуде. Трошкове другостепеног поступка

су тражили и определили.

Тужена-противтужиља је поднела одговор на жалбу тужиоца-противтуженог.

Испитујући правилност ожалбене пресуде у складу са одредбом члана 386 Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" бр.72/2011 са каснијим изменама и допунама), другостепени суд је оценио да је жалба тужиоца-противтуженог неоснована, а жалба тужене-противтужиље основана.

У поступку пред првостепеним судом нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1-3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности. Неосновано тужилац-противтужени у жалби указује на постојање битне повреде из члана 374 став 2 тачка 3 ЗПП, с обзиром да подношење тужбе са захтевом који је усмерен на утврђење права својине, што је случај у овој правној ствари, није временски ограничено, као и на битну повреду из тачке 12 истог става јер побијана пресуда садржи јасне и непротивречне разлоге о свим битним чињеницама.

Према утврђеном и неспорном чињеничном стању, парничне странке су 27.10.2002. године закључиле брак, који је разведен дана 27.10.2020. године, с тим да је заједница живота престала током 2017. године, када се тужилац-противтужени иселио из стана који је предмет тужбе. У току трајања брачне заједнице рођено је троје заједничке деце и то: ВВ, рођена ...2003. године, ГГ, рођен ...2007. године и ДД, рођен ....2010. године. На основу одлуке министра одбране од 19.04.2005. године, предметни стан је као службени стан додељен тужиоцу-противтуженом, тада .... из ВП ..., као и на име чланова његовог породичног домаћинства – супруге ББ, овде тужене-противтужиље и кћерке АА, на привремено коришћење, након чега је дана 18.08.2005. године, тужилац-противтужени, као закупац са Војнограђевинским центром "Београд", као закуподавцем, закључио Уговор о закупу службеног стана којим је предвиђено да ће стан користити заједно са члановима свог породичног домаћинства супругом и кћерком. Закључком Управе за кадрове Министарства одбране од 20.07.2007. године, прихваћен је захтев тужиоца-противтуженог за давање трособног стана у закуп на неодређено време са укупним бројем бодова на дан доношења закључка 398, а које право на решавање стамбеног питања давањем стана у закуп му је утврђено према следећим критеријумима и мерилима реда првенства на дан доношења закључка и то: значај радног места - 143 бода, дужина радног стажа - 65 бодова, стамбена угроженост - 110 бодова, време чекања на решавање стамбеног питања - 34 бода, број чланова породичног домаћинства (3) - 45 бодова и вршење службе у отежаним условима - 1 бод, укупно 398 бодова. Након што је закључком Владе Републике Србије 05 бр. 110-2226/2008-1 од 19.06.2008. године, дата сагласност на решење министра одбране о промени намене станова за службене потребе чији је корисник Министарство одбране, у статус станова за закуп на неодређено време, Војнограђевински центар "Београд", као закуподавац и тужилац-противтужени, као закупац закључили су дана 17.09.2008 Уговор о закупу предметног стана на неодређено време, а којим је предвиђено да ће закупац стан користити са члановима свог породичног домаћинства и то супругом ББ, овде туженом-противтужиљом и кћерком ВВ и сином ГГ. Дана 18.09.2008. године, тужилац-противтужени је поднео захтев за откуп предметног стана и у прилог захтева доставио тражену документацију и то:

фотокопију уговора о закупу стана на неодређено време, фотокопију личних карата свих пунолетних чланова домаћинства, фотокопије извода из матичних књига рођених за малолетне чланове домаћинства, оригинал извод из матичне књиге венчаних, оригинал потврду о ефективном радном стажу у војсци Републике Србије, потврду о ефективном радном стажу брачног друга, оверену фотокопију радне књижице брачног друга, оригинал изјаву подносиоца захтева са два сведока оверена код надлежног суда, оригинал уверење о кретању пребивалишта свих чланова домаћинства, оригинал уверење пореске управе свих чланова домаћинства и оригинал држављанство Републике Србије подносиоца захтева. Након дате сагласности Министарства одбране од 07.11.2008. године, између Војнограђевинског центра “Београд”, као продавца и тужиоца-противтуженог, као купца, закључен је Уговор о откупу предметног стана за уговорену цену у износу од 3.922.097,87 динара, која је утврђена после прописаних умањења, сагласно обрачуна цене који је уручен купцу, а која се има исплати у року од 40 година, на 480 рата у износу од по 8.171,04 динара. Тужилац-противтужени је закључно са 01.09.2018. године, измирио све доспеле обавезе по партији зајма за откуп стана. У току ове парнице, решењем Републичког геодетског завода - Служба за катастар непокретности Нови Београд број 952-02-6-225-11136/2022 од 11.03.2022. године дозвољено је провођење промене у бази података катастра непокретности на предметном стану, и то упис права својине у корист тужиоца-противтуженог са делом поседа 1/1.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, које жалбеним наводима тужиоца-противтуженог на правно релевантан начин није доведено у сумњу и које другостепени суд прихвата као правилно и потпуно, првостепени суд је након што је правилно закључио да предметни стан улази у режим заједничке имовине странака коју су они стекли у току трајања брака уговором о откупу стана по бенефицираним условима, правилно применио материјално право и то одредбе члана 171 став 1, члана 174 став 1 и 3, члана 176 и члана 180 Породичног закона, када је утврдио да су удели парничних странака у тако стеченој заједничкој имовини једнаки. Према правилном схватању првостепеног суда, иако је предметни стан додељен тужиоцу-противтуженом, тужена-противтужиља има право својине, с обзиром на чињеницу да је била пријављена као члан породичног домаћинства тужиоца-противтуженог и да је он по том основу стекао додатне бодове који су утицали на доделу стана.

Правилност тако донете пресуде није доведена у сумњу жалбеним наводима тужиоца-противтуженог.

Наиме, тужилац-противтужени у претежном делу жалбом оспорава закључак првостепеног суда да се ради о заједничкој имовини странака, са позивањем на то да је предметни стан додељен искључиво њему по основу дужности коју је у то време вршио, а не ради решавања његовог стамбеног питања као запосленог у Министарству одбране, те да у том смислу представља његову посебну имовину. Пре свега, супротни су садржини изведених доказа, а тиме и неосновани жалбени наводи којима се указује да стан није стечен на основу Правилника о решавању стамбених питања у Министарству одбране, с обзиром да се из закључка Управе за кадрове Министарства одбране од 20.07.2007. године, којим је прихваћен захтев тужиоца-противтуженог за давање трособног стана у закуп на неодређено време, утврђује управо супротно – да је о том захтеву решавано управо применом Правилника о решавању стамбених питања у

Министарству одбране, а узимајући у обзир не само околности које се тичу његовог радног стажа и радног места, већ и броја чланова његовог породичног домаћинства. Поред тога, код неспорне чињенице да је предметни стан откупљен у току трајања брака странака, дакле да се не ради о имовини коју је тужилац-противтужени стекао пре склапања брака, као ни о имовини коју је у току брака стекао деобом заједничке имовине, наслеђем, поклоном и другим правним послом којим се прибављају искључиво права, да би се могло говорити о његовој посебној имовини, правилно је првостепени суд поступио када је на решавање спорног односа странака применио одредбе Породичног закона које се тичу заједничке имовине супружника. Стога је, код правилно утврђених чињеница која се тиче начина стицања, прецизније да је предметна непокретност стечена у току трајања брака откупом под бенефицираним условима, правилно закључио да су удели супружника једнаки, имајући у виду специфичне услове и околности под којима је стан откупљен.

Право својине брачних другова у једнаким деловима на стану који је стечен откупом из друштвене својине, јесте одступање од општег принципа деобе имовине по коме се њихов удео одређује према доприносу у стицању у брачној заједници. Предметна непокретност је стечена у току трајања брака странака, сагласно тада важећем Закону о становању („Службени гласник РС“ бр. 50/92...) откупом стана из друштвене својине и под посебним погодностима, односно под бенефицираним условима, који начин стицања карактеришу одређене специфичности које произилазе из одредаба овог закона. Својина по овом основу, наиме, није стечена радом супружника током трајања брака, већ представља трансформацију права закупа, у право својине. Откупна цена стана не формира се под условима понуде и потражње (тржишна цена), већ по посебно прописаним елементима. Дакле, околност да је један супружник закључио уговор о откупу стана, да је исплатио претежни део откупне цене за стан, као и да је и даље плаћа, конкретно тужилац-противтужени, не искључује допринос другог супружника, овде тужене-противтужиље, у стицању својине по наведеном основу. Чињеница да је тужилац-противтужени отплаћивао, као и да даље отплаћује рате кредита на име откупа спорног стана, не утиче на право тужене-противтужиље, у погледу стицања права својине на стану, већ тужиоцу-противтуженом пружа могућност за евентуално постављање облигационоправног захтева према туженој-противтужиљи.

Код таквог стања ствари, по оцени другостепеног суда је оправдано да се примени принцип правичности, деобом заједничке имовине откупљеног стана на једнаке делове, у смислу одредбе члана 171 став 1 Породичног закона, те да у том смислу туженој-противтужиљи припада право на 1/2 предметног стана.

Без утицаја су жалбени наводи којим се указује да је првостепени суд пропустио да обавезе тужену-противтужиљу да учествује у 1/2 приликом исплате 480 рата у износу од 8.171,04 динара месечно, с обзиром на то да тужилац-противтужени током поступка такав захтев није истакао.

Са изнетих разлога, на основу одредбе члана 390 ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке ове пресуде.

Међутим, одлука о трошковима првостепеног поступка садржана у ставу

шестом изреке првостепене пресуде морала је бити преиначена, јер туженој-противтужиљи, имајући у виду постигнути успех странака у спору, на основу одредбе члана 153 и члана 154, у вези члана 163 став 1 и 2 ЗПП, припадају трошкови на име ангажовања пуномоћника из реда адвоката и то: за састав противтужбе и 3 образложена поднеска у износу од по 30.000,00 динара, за приступ и заступање на 5 одржаних рочишта у износу од по 31.500,00 динара и три неодржана рочишта у износу од по 16.000,00 динара, као и трошкови судских такси на одговор на тужбу у износу од 27.529,00 динара и на противтужбу и пресуду у износу од по 96.342,00 динара, што све укупно износи 545.731,00 динара, одмерено према вредности предмета спора по АТ и ТТ важећом у време доношења одлуке, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде, а у складу са одредбом члана 277 Закона о облигационим односима.

На основу одредбе 401 тачка 3 ЗПП-а, преиначено је решење о трошковима поступка и одлучено као у ставу другом изреке ове пресуде.

Применом одредбе члана 387 став 1 тачка 1 ЗПП, у вези одредбе члана 378 став 3 ЗПП, овај суд је одбацио жалбу тужиоца-противтуженог изјављену против става првог изреке првостепене пресуде као недозвољену, налазећи да у овом делу нема правни интерес за изјављивање жалбе с обзиром на то да је тим ставом делимично усвојен његов захтев за утврђење права својине.

Туженој-противтужиљи припада право на накнаду трошкова другостепеног поступка и то у висини трошкова ангажовања адвоката за састав жалбе у износу од 27.000,00 динара, одмерене према вредности побијаног дела пресуде у односу на који је тужена-противтужиља у целости успела, а према важећој АТ. Туженој-противтужиљи није признато право на накнаду трошкова на име састава одговора на жалбу, јер исти не представља нужан трошак, као ни трошак судске таксе за жалбу и другостепену одлуку с обзиром на то да решење које се побија жалбом не подлеже плаћању таксе према Тарифном бр. 1 тачка 7 напомене, у вези тачке 8 Тарифног бр. 2, те Тарифног бр. 2 тачка 2 напомене. Из тог разлога је применом одредбе члана 165 ЗПП одлучено као у ставу четвртом изреке.

Како тужилац-противтужени није успео у другостепеном поступку, то је на основу члана 165 у вези члана 153 ЗПП, одлучено је као у ставу петом изреке ове пресуде.

Председник већа - судија

Јасна Беловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић